

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีคุณค่าเพื่องานรับใช้ของพระเจ้าและเหตุอันเองจึงสร้างอนาคตของลูก เพราะความตายอยู่เหนือศีรษะลูก

คำถาม: ถึงแม้ว่าลูกๆ รับฟังความรู้ เหตุใดลูกบางคนจึงไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้?

คำตอบ: เพราะลูกไม่รู้วิธีที่จะได้ครอบครองมหาสมุทรแห่งความรู้ โยคะของสติปัญญาของลูกนั้นแขวนห้อยอยู่กับร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่าง เพียงเมื่อความผูกพันยึดมั่นถูกจัดออกไปจากสติปัญญาเท่านั้นที่ลูกจึงจะสามารถเข้าถึงบางสิ่งได้ ความผูกพันยึดมั่นเป็นเช่นที่วาททำให้ลูกเป็นเช่นสิ่งอย่างแท้จริง เหตุอันเองบาบาจึงเตือนลูกถึงสัญญาแรกของลูก: ให้สืมร่างและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมดและจดจำเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น

เพลง: ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมซานติ พ่อที่นั่นและอธิบาย และลูกเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขสิ่งที่เสียหายไปแล้ว กฤษณะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขสิ่งที่เสียหายไปแล้วได้ ชีวา, ไม่ใช่กฤษณะ,ที่เป็นพระเจ้าแห่งกิตะชีพบาบาคือผู้สร้างและกฤษณะคือสิ่งสร้าง เพียงผู้สร้างสวรรค์เท่านั้นที่สามารถเป็นผู้เดียวผู้ให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก นี่คือการผิดพลาดที่ใหญ่โตที่สุดที่ถูกทำขึ้นในบาร์ต ไม่มีใครสามารถเรียกศรียกฤษณะว่า “บาบา” มรดกได้รับจากบาบาเท่านั้นและบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับสิ่งนี้ เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่ได้มีการจดจำเจ้าชายศรียกฤษณะและเจ้าหญิงราเด ค่ายกย่องเป็นของพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดผู้เดียวเท่านั้น ศรียกฤษณะคือสิ่งสร้างที่สูงสุด, ผู้เป็นนายของโลก พวกเขาเรียกได้ว่าผู้ที่เป็นของศาสนาเทพแห่งสุริยวงศ์กิตะคือคัมภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครได้รับความรู้นี้ในยุคทอง พ่อพูดความรู้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ต้องมีการพิสูจน์สิ่งนี้ก่อนด้วยรูปภาพ มีสัญลักษณ์ของทั้งสอง พระเจ้าแห่งกิตะคือผู้สร้างผู้ที่เป็นอิสระจากกลับมาใช้ชาติเกิด ไม่ใช่ศรียกฤษณะซึ่งเป็นสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าชีพบาบาทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร ได้มีการจดจำกันด้วยเช่นกัน: มีผู้ที่ไร้ค่าเช่นเปลือกหอยและผู้ที่ไร้ค่าเช่นเพชร สิ่งนี้ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าการกำหนดของพ่อคือ: จดจำพ่อและมรดก! ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่ากฤษณะได้กลายเป็นราชาของโลก, เขาก็เป็นนายของความมีขีดจำกัด ชีพบาบาไม่ใช่ราชา ในความเป็นจริงมีค่ายกย่องของกิตะมากมาย พร้อมกันกับสิ่งนั้นก็มียกย่องบาร์ตด้วยเช่นกัน บาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่สำหรับทุกศาสนา เป็นเพียงเพราะได้มีการใส่ชื่อของกฤษณะที่ความสำคัญนั้นจึงได้สูญหาย เป็นเพราะสิ่งนี้ที่บาร์ตไร้ค่าเช่นเปลือกหอย นี่เป็นไปตามละคร แต่ลูกต้องได้รับการเตือน พ่ออธิบายอย่างดีมาก ท่านบอกสิ่งที่ลึกล้ำแก่ลูกทุกวันและดังนั้นลูกต้องเปลี่ยนภาพเก่าและสร้างภาพใหม่ สิ่งนี้จะดำเนินไปจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกๆ ควรจะเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างชัดเจนมากว่าชีพบาบากำลังให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาปของลูกไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำกฤษณะ เขาไม่ใช่ผู้ทรงอำนาจ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจและเพียงท่านเท่านั้นที่ให้มรดกของลูกแก่ลูก ผู้คนเฝ้าแต่จดจำกฤษณะ ยกตัวอย่าง ลูกอาจจะคิดว่าศรียกฤษณะได้พูดเช่นนี้ และเขาก็ได้พูดด้วยเช่นกันว่า: สืมความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกายและจดจำฉันผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณจะจดจำพ่อของเขา กฤษณะไม่ใช่พ่อของทุกดวงวิญญาณ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องมีการไตร่ตรองและเข้าถึงด้วยสติปัญญา บ้างก็ไม่สามารถเข้าถึงได้เพราะติดกับในความผูกพันยึดมั่น ลูกเคยร้องเพลง: “เราจะตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตัวเรากับท่านเท่านั้น ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” อย่างไรก็ตามความผูกพันยึดมั่นเช่นนั้นทำให้ลูกเป็นเช่นสิ่งอย่างแท้จริง สิ่งมีความละโมภและความผูกพันยึดมั่นมากมาย ได้มีการอธิบายกับผู้ทั้งคั่งด้วยเช่นกันว่า: ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ให้ใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีเพื่องานรับใช้ของพระเจ้าและสร้างโชคของลูก อย่างไรก็ตามผู้คนเฝ้าแต่แขวนไว้กับทุกสิ่งเหมือนสิ่งและไม่ได้ปล่อยวางจากสิ่งใด พ่อพูดว่า: ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด! ให้ทำตามศรัทธาของพ่อ! ลูกพูดว่า: ทรัพย์สินสมบัตินี้ ฯลฯ ที่ลูกๆ มีทั้งหมดนี้ได้ให้โดยพระเจ้า เวลานี้ท่านเองได้มาและพูดว่า: ทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่ง ฯลฯ ทั้งหมดของลูกกำลังจะจบสิ้น “ทรัพย์สินสมบัติของผู้คนจะถูกฝังอยู่ใต้ดิน” จะมีแผ่นดินไหวและทุกสิ่งจะถูกทำลาย เมื่อเครื่องบินชนหรือหากมีไฟไหม้บางแห่งขโมยก็จะเร่งรีบไปที่นั่นก่อนตำรวจจะไปถึง พ่ออธิบาย: ลูกๆ ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากผู้มีร่างกาย กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น! สำนึกที่เป็นร่างคือศัตรูอันดับหนึ่ง เหล่าเทพนั้นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกก็ติดกับในกิเลส ลูกได้คงอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างมาจนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานี้ลูกต้องฝึกฝนที่จะคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีมนุษย์ใดรู้ถึงสิ่งเหล่านี้เลยหรือพวกเขารู้จักพระเจ้า พวกเขาไม่รู้จักร่างวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้ว่ดวงวิญญาณใช้ชีวิตร่างเกิด พวกเขาเล่นบทบาทของเขายังไรหรือพวกเขาเป็นนักแสดงอย่างไร เหตุอันเองพวกเขาจึงเรียกว่าลูกกำพร้า พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณได้หลอมรวมไปกับแสง อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย บทบาทของ 84 ชาติเกิดนั้นบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงดาว แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวง

วิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้จักพ่อเลย พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณว่าดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก พวกเขาไม่ได้พูดถึงใดเกี่ยวกับพระเจ้า ท่านเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดและท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ท่านคือจุด ท่านเป็นอิสระจากการกลับมาใช้ชาติเกิด ในขณะที่ดวงวิญญาณต้องกลับมาใช้ชาติเกิด มีคำกล่าวถึงพระเจ้าว่า: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติและมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ใครได้ให้มรดกของเหล่าเทพแก่พวกเขา? พ่อ ไม่มีใครในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและเต็ม 16 องศาเช่นเหล่าเทพเคยเป็น ไม่มีใครรู้ว่าเหล่าเทพได้รับมรดกของเขามาอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูก เพียงท่านเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาและให้ความรู้แก่ลูกในเวลานี้และแล้วความรู้นั้นก็หายไป และแล้วก็มีบัคติ นั่นไม่สามารถที่จะเรียกได้ว่าเป็นความรู้ ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสได้รับมาด้วยความรู้ เพียงเมื่อมีความตกต่ำที่ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสสำหรับทั้งหมดมหาสมุทรแห่งความรู้จึงได้มา เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอาบลูกในความรู้อย่างสมบูรณ์ ไม่สามารถมีชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยการอาบอื่นใดในน้ำ แม้แต่ประเด็นเล็กๆ เหล่านี้ก็ต้องมีการเข้าถึง สิ่งหลักก็คือควรจะมีการทำภาพที่ตึ้นขนาดใหญ่เพื่อที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน การเขียนบนภาพควรจะใหญ่และชัดเจนอย่างยิ่ง สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่สร้างภาพ เชิญใครก็ตามให้มาและรับคำแนะนำของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาสำหรับอนาคตของ 21 ชาติเกิดจากพ่อ พี่น้องหญิงชายมาและทำความเข้าใจว่า ท่านจะสามารถได้รับความสุขของอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มาจากแดนไกลได้อย่างไร ให้ศึกษาที่นี้เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างไร ไม่มีเรื่องของความหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้คนเฝ้าแต่เรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด หากลูกต้องการจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ แน่หนอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่ถือกำเนิดจากกิเลสเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ไม่ได้มียาพิษในยุคทองและยุคเงิน นั่นเรียกได้ว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ไม่มีกิเลสใดๆ ที่นั่นเลย ดังนั้นเหตุใดลูกจึงถามว่าเด็กๆ ถือกำเนิดมาที่นั่นได้อย่างไร? เพียงแต่อยู่อย่างปราศจากกิเลส! เด็กๆ ก็จะมีถือกำเนิดที่นั่นเช่นที่พวกเขาจะถือกำเนิดขึ้น เหตุใดลูกจึงเฝ้าแต่ถามเกี่ยวกับสิ่งนั้น? เพียงแต่จดจำพ่อแล้วบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่คือโลกของดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ และนั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ทำให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก พระเจ้ามาและให้ผลของบัคติแก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสแก่ทุกคนและทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: เวลานี้จึงกลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ นี่คือนมตราที่ยิ่งใหญ่ แน่หนอนที่ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะกลับมาสาโทประธาน ลูกต้องอธิบายภาพบนใจ แต่ในวันที่ผ่านไปทุกสิ่งก็จะเฝ้าแต่มีการปรับปรุง ให้เขียนอย่างชัดเจนมากบนภาพนี้: การก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วยบราห์มา เมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคงอยู่ก็จะมีศาสนาอื่นใด เพียงผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ยิ่งลูกเติมตนเองด้วยพลังมากเพียงไรลูกก็จะเข้ามาสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้ง่ายเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนจะลงมาด้วยกัน ลูกรู้ว่าจะมีเหล่าเทพน้อยมากในยุคทองและยุคเงินและประชากรนั้นก็จะมีขยายตัว จะมีปวงประชามากมาย ผู้ที่อธิบายนั้นต้องดีมาก ให้บอกพวกเขาว่า: มาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวที่พวกเขาเคยเรียกหา: โอ บาบ! ในความเป็นจริง ชื่อของท่านคือชีวา เมื่อลูกพูดว่า “พระเจ้า” “อิศวร” หรือ “พระผู้” ลูกก็ไม่ได้เข้าใจว่าท่านคือพ่อ และลูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน ด้วยการพูดว่า “ชีวาบาบา” ลูกก็จดจำมรดก ผู้คนพูดกับท่าน: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา ให้บอกพวกเราถึงดวงวิญญาณสูงสุด! ไม่สามารถจะมีใครอยู่เหนือรูปและนาม ชื่อของท่านคือชีวา ลูกต้องไม่เพียงแค่พูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา ให้พูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา ต้องมีการอธิบายแต่ละคำอย่างชัดเจนมาก ไม่มีความสุขสันต์ของความสัมพันธ์ของความเป็นพ่อด้วยการพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ผู้คนได้ให้ชื่อเหล่านี้ทั้งหมดแก่ตนเอง ลูกรู้ว่ามนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า บราห์มา, วิษณุและชางกันนั้นเรียกว่าเป็นเทพ เพียงพ่อผู้สร้างเท่านั้นคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เช่นที่พ่อทรงร่างสร้างลูกๆ และให้มรดกแก่พวกเขา ในทำนองเดียวกันพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านทำให้บาร์ตกลายเป็นนายของโลก ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งโลกคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครในพวกเขาที่จะรู้ว่าผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขาไม่บริสุทธิ์และอยู่ในสุสานด้วยเช่นกัน เวลานี้คือเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและยกระดับทุกคน คุณตา, พระเจ้ามาในเวลาของการชำระสะสางเท่านั้น เพียงท่านเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ได้มีการเขียนไว้ว่า: ลูกๆ ของมหาสมุทรนั้นเคยถูกเผาอย่างสิ้นเชิง นั่นคือพวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่นำเกลียดและเป็นยุคเหล็กด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาราคะ ดังนั้นพวกเขาจะสามารถกลับมาสวยงามอีกครั้งได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ด้วยการใช้คำว่า “โยคะ” ผู้คนก็สับสน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพื่อที่ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ท่านอธิบายอย่างชัดเจนมาก! ทั้งที่เป็นเช่นนั้น เหตุใดสิ่งเหล่านี้จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของลูก? เป็นเพราะมีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย จึงไม่สามารถมีใครเข้าถึงได้ พ่อได้ชีวิตที่ดีมากแก่ลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้ที่ทุกคนจดจำท่านนั้นได้ทำอะไร เมื่อไรท่านได้มาที่นี้? ท่านทำให้บาร์ต

กลายเป็นสวรรค์ ลูกเคยได้รับมรดกที่มีชีวิตจำกัดมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้จึงประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดถึง 21 ชาติเกิด เหล่าเทพเคยปกครองในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นเคยมีสุริยวงศ์และแล้วจันทรวงศ์และแล้วก็ราชวงศ์พ่อค้าและราชวงศ์ศูทร เมื่อลูกเขียนคำพูดเหล่านี้ก็จะเป็นสิ่งที่ชัดเจนว่าพวกเขาคือผู้ที่กลับมาใช้ชาติเกิดและเข้ามาสู่สกุลต่างๆ กัน พ่ออธิบายแก่ทุกคน เพราะลูกกำลังนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ ลูกจึงเป็นสุขอย่างยิ่ง หากสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของใคร พวกเขาจะไม่ทำงานรับใช้ใดๆ เมื่อพวกเขาทำงานรับใช้ ชื่อของเขาก็จะได้รับการยกย่อง จึงมีคำกล่าวว่า: ลูกสาวของبابานั้นฉลาดมาก พวกเขาทำทุกสิ่ง พวกเขาแม้กระทั่งให้มรดกของอำนาจในการปกครองสวรรค์แก่เรา! พวกเขาแม้กระทั่งให้สินค้าเหล่านี้แก่เรา ภาพเหล่านี้เป็นเหมือนกับกระจกเบื้องหน้าคนตาบอด ไม่มีเรื่องของเวทย์มนต์ ฯลฯ ในสิ่งนี้ ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก ลูกเข้าใจว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก หากลูกต้องการจะไปสู่สวรรค์แน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ชันยาสีสะทั้งบ้านและครอบครัวของเขาเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก จดจำพ่อแล้วเรือของลูกจะข้ามฟาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีอย่างมีคุณค่าก่อนการทำลายล้างเกิดขึ้น นี่เป็นเวลาของการชำระสะสาง ดังนั้นแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์
2. จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากผู้มีร่างกายและกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ให้เอาชนะศัตรูอันดับหนึ่งของสำนักที่เป็นร่าง ให้ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นมหาวิระผู้ที่จริงจังและกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ และมีประสบการณ์ของสภาพที่สูงขึ้น ลูกๆ มหาวิระมีประสบการณ์ของสภาพที่สูงขึ้นในทุกวินาทีและในทุกความคิด สภาพที่สูงขึ้นของพวกเขากลายเป็นเครื่องมือสำหรับนำมาซึ่งคุณประโยชน์ต่อทุกคน พวกเขาไม่เคยหยุดหรือมีประสบการณ์กับความเหนื่อยอ่อน พวกเขาไม่รู้เหนื่อยและมีความจริงจังและกระตือรือร้นอยู่เสมอ ผู้ที่หยุดถูกกล่าวได้ว่าเป็นทหารม้า ผู้ที่มีความเหนื่อยอ่อนคือทหารราบ และผู้ที่รักษาการเคลื่อนที่อย่างสม่ำเสมอคือมหาวิระ สายตาของพวกเขาจะไม่เคยเหนื่อยอ่อนต่อรูปของมายาใดๆ

คติพจน์: จากความเพียรพยายามทางจิตของเขาตวงวิญญาณที่มีพลังสามารถนำรูปของความเป็นหรือรูปภูเขาไฟมาใช้เมื่อใดก็ตามที่เขาต้องการ

*** โอสมิ ซานติ ***